

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Îmân Hırsızları ile Mücadelemiz

Şeyh Salah Abdulfettah el-Halidi

Tevhid ve İhlas

Bizler din, hak, fazilet ve hidayet düşmanlarının çoğaldığı, batıl ehlinin, şer askerlerinin, ins ve cin şeytanlarının gücünün arttığı garip bir zamanda yaşıyoruz...

Bu îmân hırsızları, îmân eden erkek ve kadın Müslümanların arasında yayıldılar ve onların kalplerindeki îmânı çalabilmek için her türlü hırsızlık maharetlerini kullanıyorlar.

Amaçları mü'minlerin îmânlarını azaltmak, zayıflatmak, işlevsiz bırakmak ve öldürmektir...

Bunun için her tür vasıtayı kullanmaktan ve şeytani hilelere başvurmaktan geri durmuyorlar. Ne yazık ki gafil ve zayıf mizaçlı birçok kimse, onlar için kolay lokmalar olmaktadır... Bu insanlar şekere bulanmış zehirli meyveden tadabilmek için çılgınca bir iştihak ile koşuşturuyorlar. Bu iştihak ve koşuşturmadan sonra onların kalplerine bir bakınız, îmânlarından geriye ne kadar kalmış? İmandan geriye kalan bu kalıntılar da canlılık ve etkinliğini, ziyadeleşme ve sahibini yönlendirme özelliğini ne kadar muhafaza edebilmiş?

Mü'minlerin fitnenin çoğaldığı bu zamanda ins ve cin şeytanlarının tuzağına düşmemek, canlı, faydalı, etkin îmân dairesinde kalabilmek, Allah'ın askeri, ehli ve özel kulları kapsamından çıkmamak için daha dikkatli ve uyanık olmaları, kalplerinin ve kalplerinin içinde bulunan îmân, itminan ve yakının etrafını sağlam bir koruma duvarı ile muhafazaya almaları gerekir. Mü'min, her şeyden çok îmânına özen gösterir. Çünkü bu onun sahip olduğu ve olabileceği en değerli şeydir. İns ve cin şeytanlarıyla ve etrafındaki cahillerle her karşılaşma ve münasebetinden sonra mutlaka îmânına dönmeli ki gördüğü, işittiği, okuduğu ve karşılaştığı şeylerin, îmânı üzerindeki etkilerini görebilsin.

İmanı tüm bunlardan etkilenmiş, tahribata uğramış, azalmış, küçülmüş ve zayıflamış mıdır? Şayet böyle ise, bunu gidermek ve açılan gedikleri onarmak için derhal harekete geçmelidir ki, îmânın nurunu, gücünü, sıhhatini, canlılık ve hayatını yeniden kazanabilsin...

Bu son nefese kadar sürecektir olan daimi bir mücadele ve cihaddır. Bu, çevremizi kuşatan cahiller, şeytanlar ve batıl sistemler ile sürdürmemiz gereken ezeli bir mücadeledir... Bu, bizim kaderimiz ve görevimizdir. Bu mücadelede Allah bizden yana taraftır. Bu mücadelede îmân gücümüz, Kur'ân rehberimizdir...

Allah şöyle buyururken ne kadar doğru söylemiştir:

Eğer şeytandan bir kışkırtma seni dürterse, hemen Allah'a sığın. Şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

Takvaya erenler var ya, onlara şeytan tarafından bir vesvese dokunduğunda (Allah'ın emir ve yasaklarını) hatırlayıp hemen gerçeği görürler.

(Şeytanların) dostlarına gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürüklerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar. (Araf 200-202)

Şeytan, boşluklar ve gedik bulmada ve bulduğu bu gediklerden mü'min kalplere sokulmakta çok mahirdir. O daima, îmânlı kalplere sızarak onu ifsad ve işgal etmeye, orada kendi egemenliğini kurmaya çalışır. Şeytan, avanesi ve askerleri, insanları yoldan çıkarmak, onları fesad ve günaha sürüklemek için ellerinden geleni yaparlar. İnsanları bataklığa çekmek için türlü hilelere başvurlar. Gönüllü olarak koşar adım bataklığa dalsınlar diye kötülüğü onlara süsleyerek sunarlar. Bu kötülük ve ifsad politikalarını sürdürmekten bir an olsun fütura kapılmazlar. Kötülüğü hakim kılma mücadelesinden asla vazgeçmezler. Onların en büyük gayesi insanları ifsada, sapkınlığa ve küfre düşürmektir. Ne dersiniz, böyle yaparak kendi şeytani varlık amaçlarını gerçekleştirmiyorlar mı?

Sadık mü'minler, onların hile ve aldatmalarına karşı daimi ve şuurlu bir basiret, mukarabe ve zikir üzere Allah'a sığınmaları, O'na iltica edip güvenmeleri şartıyla bu şeytanlardan ve onların şeytanlıklarından güvende olurlar. Zira Allah, kendisine güvenip dayananların güvenlerini boşa çıkarmaz.

İmam-i Taberi, yukardaki ayetlerin tefsirinde şöyle der:

Bu, Allah'ın îmân ve küfür fırkalarıyla ilgili verdiği bir haberdir. İman fırkası ve Allah'ın takvalı kulları şeytanın onları kaydırma girişimlerine muhatap oldukları zaman, Allah'ın azamet ve ikabını hatırlarlar. Allah korkusu, onlar ile günah işleme arzusu arasına girer ve onları günah işlemekten korur. Bir anlık kayma ve hatalarından dolayı tevbe ve inabet ile Allah'a yönelirler...

Kafirler fırkasına gelince, şeytan onların sapkınlıklarını daha da artırır. Bir günah işlediklerine Allah korkusu ve O'na hesap verme endişesi onları gûnahtan ve gûnahta aşırılığa sapmaktan engellemez. Ömürleri boyunca günah dolu bir hayat yaşar, şeytan da onların gûnahlarına günah katar.. Ne insanlar çirkinlikler işlemekten vazgeçer, ne de şeytanlar onların çirkinliklerini artırmaktan vazgeçerler!

İbn Abbas (Radiallahu 'Anh)'ın “Şeytanların dostlarına gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürüklerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar.” ayetinin tefsirinde dediği gibi:

'Ne insanlar yaptıkları kötülükleri eksiltir, ne de şeytanlar onların yakasını bırakır.'¹

Yaşadığımız bu dönem, özellikle fitne ve iptila dönemidir. Hakka karşı savaş ve îmâna cephe alma döneminde yaşıyoruz. Şeytanlar ve kafirlerin türlü vasıtalarla mü'minlere ve kalplerindeki îmâna karşı saldırıları artmış bulunuyor. Fakat ne yazık ki birçok Müslüman bunun farkında değil. Kendilerini murakebe, eğitim ve mücadele bilinci ile donatmadıklarından savaş alanında patır patır dökülüyorlar. Yenilgi üstüne yenilgiye uğrayarak, îmân ve yakınlerini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya buluyorlar...

¹ Tefsiri Taberi, 13/338

Muslim ve Tirmizi, Ebu Hureyre (Radiallahu 'Anh)'den Hz. Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in şöyle buyurduğunu rivayet ettiler:

Karanlık gecenin (zifiri) karanlıklarına benzeyen fitneler zuhur etmeden ameller işlemeye davranın! (Zira o fitneler zuhur ettiği vakit) kişi mü'min olarak sabahlayacak; kafir olarak akşamlayacak veya mü'min olarak akşamlayacak kafir olarak sabahlayacak, dinini bir dünya metayı mukabilinde satacaktır.

Buhari, Muslim ve Tirmizi'nin Huzeyfe bin el-Yeman'dan rivayet ettikleri şu hadis fitnelerin îmân ve emanet üzerindeki olumsuz tesirini göstermektedir:

Huzeyfe (Radiallahu 'Anh) şöyle demiştir: **Rasulullah** (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) **bize iki hadise haber verdi. Bunlardan birini gördüm, öbürünü görmeyi de gözlüyorum. Rasulullah bize haber verdi: 'Emanet (yani din duyguları, adalet ve emniyet esasları) sahih kimselerin gönüllerinin derinliğine iner (fitri duygulanırlar). Sonra o kullar, Kur'ân'dan bilgi alırlar, daha sonra sünnetten öğrenirler.'** dedi.

Rasulullah bize emanetin nasıl kaldırıldığını haber verip şöyle buyurdu: “Kişi gece uykusunu uyur. O, uyurken emanet hafızasından (silinip) alınır da, emanetin eseri (izi), rengi uçuk bir nokta halinde yanık yeri gibi kalır. Sonra o bilgin kişi bir uyku daha uyurken emanetin (geri kalan kısmı da) alınır. Bunun eseri ve yeri de balta sallayan bir işçinin avucundaki kabarcık gibi kalır, (bir zaman sonra o da söner gider). Şu halde (o mübarek) emanet, senin ayağına düşürdüğü bir kıvılcımın düştüğü yeri şişirip, senin onu bir kabarcık halinde görmen gibidir. Halbuki bu kabarcıkta (bedeninin hayati organları üzerinde te'sir edici) bir şey yoktur (bir zaman sonra söner gider).

Şu vaziyette halk, birbiriyle alışveriş etmek ve beşeri münasebette bulunmak için (müşkül bir günün) sabahına erişmiş bulunur. Hiç kimse emaneti eda etmek imkanını bulamaz. Şöyle ki: (Kah) Fulan oğulları içinde emin bir kimse vardır (emaneti ona veririm) denilir.

(Kah) birisinin lehine 'O ne akıllıdır, ne tedbirlidir, o ne zerafetli zattır, o ne kahramandır' diye tanıklık edilir. Halbuki hakkında propaganda yapılan şahsın kalbinde hardal tanesi kadar îmân eseri yoktur“

Huzeyfe dedi ki: Bana öyle bir zaman karşı geldi (öyle bir zamanda yaşadım) ki, o uğurlu devirde ben kiminle alışveriş edeceğim diye tasalanmazdım. Çünkü medeni münasebette bulunacağım kimse Müslüman'sa, İslam'ı (bana hiyanet etmekten) men ederdi, eğer Hristiyan (ve Yahudi) ise onu (bulunduğu yerin) valisi hiyanetten men ederdi. (Bu şekilde o dönemde genel bir emniyet vardı).

Bugün ise ben filan ve filandan başka kimse ile alışveriş edemez oldum... ²

Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in özel kalem müdürü ve kendisine münafıkların isimlerini bildirdiği sırdaşı büyük sahabi Huzeýfe (Radiallahu 'Anh)'in bu hadisini yeni bir okuyuşa tabi tutmalı ve muhtelif boyutlarıyla değerlendirmeliyiz.. Hadisin muhtelif konumları, görevleri ve sorumlulukları itibariyle günümüzdeki sözde Müslümanlar üzerindeki yansımalarını gözden geçirmeliyiz... Bu kimselerde geride î mân ve emanetten ne kalmıştır? Kalplerindeki î mânları, bunca eksilme ve azalmalardan sonra geride nasıl bir şey kalmıştır?

Son olarak bu konuyu î mânı azaltan birtakım sebeplere işaret ederek özetlemek istiyoruz ki bunlara dikkat edelim ve î mân selametimiz için bunlardan kaçınalım:

1- Her türüyle, şekliyle, derecesiyle, küçüğü ve büyüğüyle, bireysel ve toplumsal olanıyla, kişisel ve genel olanıyla, kalbi ve bedeni olanıyla, ahlaki ve ibadî olanıyla günahlar... Bu günahlardan herhangi biri işlendiği zaman insanın kalbinde siyah bir nokta oluşur. Günahları arttıkça kalbindeki siyah ve karanlık alan da çoğalır. Diğer yönden î mânı gittikçe zayıflar, azalır ve küçülür. Zira günahlar ve î mân, mü'minin kalbinde bir arada bulunmaz. İman ile aydınlanmış kalp, günahlardan kaçır. Günahlara yönelen kimsenin de kalbindeki î mân azalma, küçülme ve sönme sürecine girmiştir...

Tirmizi, Nesai ve İbn Mace'nin Ebu Hureyre'den aktardıkları rivayete göre Hz. Peygamber (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle demiştir:

Kul günah işlediği zaman kalbinde siyah bir nokta belirir. Tevbe ederse bu nokta silinir. Günaha devam ederse siyah noktalar da çoğalır. Ayet-i kerime ile kastedilen husus budur:

Hayır! Bilakis onların işlemekte oldukları (kötülükler) kalplerini kirlletmiştir. (Mutaffifin 14)

Nesai'nin lafzı şöyledir:

Kul bir hata işlediği zaman kalbinde siyah nokta oluşur. Bundan pişman olur, tevbe eder ve dönerse kalbindeki bu siyah nokta izale olur. Günaha devam ederse kalbinin karalığı tüm kalbini kuşatacak kadar çoğalır. Ayet-i kerimedeki kirlletmeden maksat budur:

Hayır! Bilakis onların işlemekte oldukları (kötülükler) kalplerini kirlletmiştir. (Mutaffifin 14)

² Buhari, Kitabu'l-Fiten

İbn Kesir'in aktardığına göre Hasan el-Basri, ayet-i kerimedeki '*ran*' kelimesini **O, günah üstüne gūnahtır ki kalbi cökertir ve ölüme sevk eder** şeklinde açıkladı... Mücahid bin Cibr, Katade, İbn Zeyd ve başkaları da böyle demişlerdir.³

2- Uluhiyet, Rububiyet, Allah'ın isim ve sıfatları, îmân ve esasları konusunda Müslüman'ın tasavvuruna gelebilecek şüpheler ve kafirlerin İslam hakkında gündeme getirdiği şüphelerden, iftiralar, karalama çabaları ve çirkin söylentilerden etkilenmek... Onların yazı, araştırma, düşünce ve kitapları vasıtasıyla gündemleştirmeye çalıştıkları batıl düşüncelerin etkisinde kalmak... Bu durumda kalpteki îmânın sarsıntı geçireceği muhakkaktır. Şayet kendisini bu şüphe ve batıl fikirlerin etkisinden kurtarmaz ve bunların ikna edici cevaplarını bulamaz ise, îmânı çöküş ile karşı karşıya kalır. Zira hak ve batılın kalpte bir arada beraberce bulunması mümkün değildir.

3- Kendi arzusu ile irtikap ettikleri veya dış tesirler ile kalbini, hislerini, organlarını, hatır ve tasavvurlarını kuşatan şehvi hisler... Kalpleri hasta, ruhları illetli, ahlaki değerlerden mahrum, haz ve şehvete kul ve köle olmuş şeytaniler ve avanesi, Müslümanları kendi yollarına çekmek ve kendilerine benzetmek için, şehvetleri onlara süsleyerek gösterirler. Onlara aldanarak şehvetlerin tuzağına düşen kimsenin îmânı zayıflar ve eksilir. Bunları bilfiil işlememiş olsa bile, bu şehvani arzuların sürekli olarak hayallerini, düşüncelerini, ruhunu meşgul etmesi îmânını azaltır. Bunları işlemese bile zihni, gönlü, hayalleri ve düşünceleri sürekli olarak şehvani arzularla meşgul bir kimsenin îmânı nasıl artacaktır?

4- Allah'ın bizden istemiş olduğu ve her birimizin sahip olmamız gereken bir sıfat olan “İslami şahsiyet sahibi Müslümanlar” olarak îmân seviyemizdeki düşüklük... Kur’ân-i Kerim, arzulanan İslami şahsiyetin işaret ve niteliklerini net bir şekilde belirlemiştir. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bunu sahabe-i kiram'ın şahsiyetinde bilfiil gerçekleştirmiştir. Hadisler de İslami şahsiyetin alamet ve niteliklerini ayrıntılarıyla açıklamıştır. Bunlar ve bunlarla mevsuf olma yolu Müslüman için bilinmesi zor, kapalı hususlar değildir. Mü'minin sıfatları ona îmânını artırmaya yardım eder. Daha doğrusu bu sıfatlar îmânın artmasının semeresidir. Mü'minin güzel ahlakı, îmânının gereği ve onun semeresidir. Burada ahlaki doğruluk, emanete riayet ve vefa gibi dar kapsamıyla değil, doğruluk ve emanet, vefa ve ihlas, muhabbet ve rıza, vela ve izzet, sertlik ve atılganlık, cüret ve üstünlük, cehd ve ameliyle öne çıkma, küfürden kopma ve cihad gibi anlamlarıyla îmâni şahsiyetin kapsamlı güzel ahlakını kastediyoruz. Bu ahlak ve tavırlardan her biri îmânı artırır. Bunlardan herhangi birinin terki ise, Müslüman'ın ahlaki çatısında ve arzulanan İslami şahsiyetin yapısında bir gedik anlamına gelir. Bir Müslümanda bu ahlakın zıddı olan

3 İbn Kesir, Tefsîrul Kur’ânîl-Azim, 4/485

şeylerin bulunması, îmânda zaafın, kalpte kir ve pasın olduğunu gösterdiği gibi, bu aynı zamanda o kimsenin şeytandan taraf olduğuna da bir işaretdir.

5- İslam için ciddi çalışmalar yapmayı, emri bilmaruf, nehyi anilmünker yapmayı ve tuğyana ve tağuti sistemlerine karşı mücadele yürüten İslami hareketlere destek olmayı terk etmek... Hakkın bayrağını kaldırmamak ve hak taliplilerini bu sancak altında birleşmeye çağdırmamak... Hakkın hakimiyeti için çalışmak yerine oturmayı, bir kenara çekilmeyi ve yalnızlığı tercih etmek... Rahatı, konforu ve sükuneti, hareket, gayret ve cihada tercih etmek... Himmet zayıflığı, irade yoksunluğu ve korku alçaklığı içinde bulunmak.... Tüm bunlar îmânı eksiltir ve onu kendi donuk, teorik zihin hanesi içinde dondurur...⁴

[**Tevhid ve İhlas**](#) (tıkla)

4 Şeyh Salah Abdulfettah el-Halidi'nin **Fizilâli'l-Îmân** adlı eserinden.